

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΟΥ ΤΗΝ ΓΡΑΦΕΙ Ο ΣΟΥΡΗΣ

Ελκοστών και πρώτων αριθμοῦντες χρόνον
τὴν κλεινὴν οἰκοῦμεν γῆν τῶν Παρθενόνων.

Χίλια καὶ ἑννηκόσια καὶ ἑξή
καὶ ὄλα χάτια Μπαρμπαλέξη.

Τῶν ὁρῶν μας μεταβολὴ, ἐνδιαφέρουσα πολὺ.

Γράμματα καὶ συνδρομαὶ—ἀπ' εὐθείας πρὸς ἐμέ.
Συνδρομὴ γιὰ κάθε χρόνο—ὁ κτὼ φράγκα εἶναι μόνον.
Γιὰ τὰ ξένα ὅμως μέρη—δέκα φράγκα καὶ ὁ τὸ χέρι.

Ἰουλλίου πρώτη
καὶ τὸ πᾶν ὑπνώττει.

Ἐννακόσια σαράντα καὶ ὀκτώ,
νέων φόρων φερμάνι φρικτό.

Τοῦ Ρωμηοῦ μας τὸ Γραφεῖον μ' ἕνα χεῖμαρρον φῶδων
τῆς Πηγῆς τῆς Ζωοδόχου μετεφέρθη τὴν ὁδόν,
ποῦναι δράσεως μεγάλης πολυτάραχος σταθμός,
τὴν οἰκίαν Ἐμπειρίκων, δεκατέσσερ' ἀριθμός.

Πέστε τοὺς πολλὰ γεινᾶτια
νὰ μὴν κάνουνε σ' ἐμένα...
πάγου βάλετε κομμάτια
σὲ κεφάλια φλογισμένα.

Ἕνα συλλαλητήριον
ὡς εἶδος ἐγερτήριον.

Πότε μὲ τὴν παληομπύρα, πότε μὲ τὸ ρετινᾶτο,
μοῦ χαλοῦνε τὸ χουζοῦρι καὶ μὲ κάνουν ἄνω κάτω.
Ἐπρεπε νὰ μὲ κυττάζουν σὰν βασιλικὸ στὴ γλάστρα
καὶ ὄχι τώρα ποῦ θὰ φύγω νὰ μοῦ κάνουνε χαλάστρα.

Διὸς συλλαλητήριο σκαρόνει τὴν Ὁμόνοια,
λαὸς, ποῦ κυβερνήτρια τὸν ἀπελπίζει πρόνοια,
λαὸς, ποῦ τὸν ἐστόμωσαν κυβερνητῶν ἐλέη,
λαὸς κυρίαρχος βογγᾷ, καὶ ὁ Κόντης τέτοια λέει.

Τί φωνάζετε γιὰ φόρους ; ποῖος ἀπ' ὅλους σας πεινᾷ ;
δὲν κυττάζετε καὶ λίγο τοῦρανοῦ τὰ πετεινά ;
Μήτε σπείρουν καὶ θερίζουν, μήτε θέλουν ἀποθήκας,
μήτ' ἐλθὰ ποτὲ φωνάζουν, μήτε φόλα τῆς Μαρίας,
καὶ ὅμως τρέφονται καὶ ἐκεῖνα
καὶ δὲν τὰ θερίζει πείνα.

Ἐμπρὸς Ἀστυνομίαις μου, καινούργιαις καὶ παλαιαῖς,
μὴν πάθωμε δουλειαῖς.
Μὰ σακαράκα δώστε μου καὶ μπόταις καὶ σπιρούνη,
φέριτε μου καὶ ἄτια τῆς φωτιᾶς μὲ διὰ πλάτα ρουθούνη.

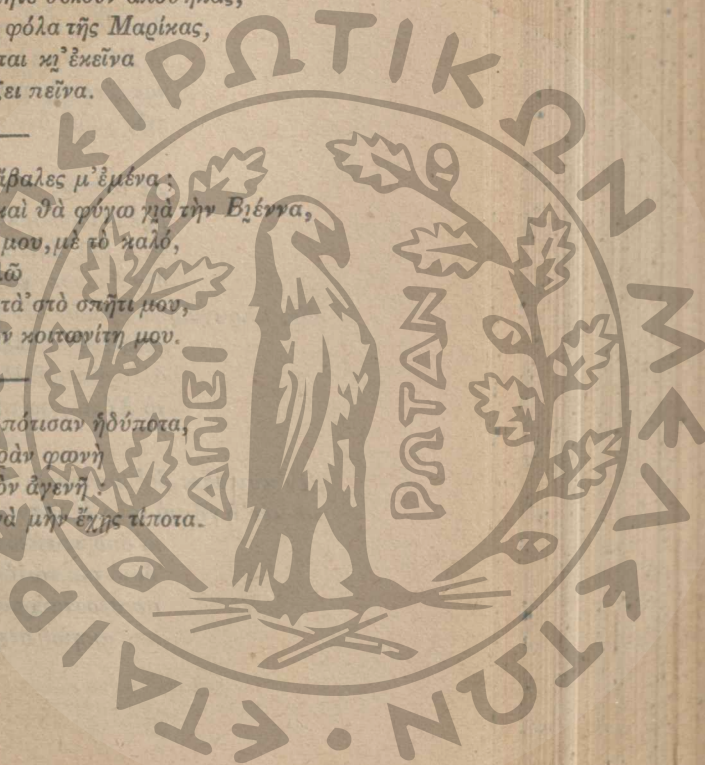
Βοὲ κυρίαρχε λαὸ μου, γιὰ τὰ βαλες μ' ἐμένα,
μὴ στριγγίλῃς μέσ' στὴ ζέστη καὶ θὰ φύγω γιὰ τὴν Βιέννα,
καὶ ὅταν ἀπ' ἐκεῖ γυρίσω, τζόγη μου, μὲ τὸ καλό,
τότε σὲ παρακαλῶ
νὰ γενοῦν διαδηλώσεις ἐμπροστὰ τοῦ σπῆτι μου,
καὶ ἐγὼ νὰ βγω νὰ μιλήσω μὲ τὸν κοίταγίτη μου.

Ἰπκόωφος μὲ ἔαφησε τοῦ κυριάρχου βρόντος...
ἔμπρὸς στρατοὶ τοῦ μέλλοντος, ἀλλὰ καὶ τοῦ παρόντος.
Μὰς σὺ συλλαλητήριο πεζούραις καὶ καββάλαις,
καὶ ἂν γίνῃ διαδήλωσης βγάλτε γραμὰ τῆς πάλαις.

Πέστε καὶ τοὺς Κλωναρίδας νὰ μὴν κάνουν φασαρίαις
καὶ μᾶς βγάλουν ἱστορίαις.
Μὰ καὶ κάθε συντεχνίας νὰ τῆς πῆτε νὰ συχάζη,
τὸ πολὺ πολὺ νὰ στείλουν ἕνα ψήφισμα γιὰ χάξι.

Εἶπεν αὐτά, καὶ οἱ φίλοι του τὸν πότισαν ῥοῦπόττα,
καὶ ἤκούετο μακρὰν φωνή
πρὸς τὸν λαὸν τὸν ἀγενή.
πλήρως, προστυχόκοσμε, γιὰ νὰ μὴν ἔχῃς τίποτα.

Δὲν μ' ἀφίνουν μ' ἡσυχία μὴ σιγμὴ νὰ λιγοφάγω...
Πέστε καὶ τοὺς Κλωναρίδας νὰ φτηνῆγουνε τὸν πάγο.

**Ὁ Φασουλῆς ὁ σάπρος
κ' ἐκ Ρουμανίας κάποιος.**

Ὁ Φασουλῆς σιωπηλὸς
στὸν Φαληρέα χάζευε,
κι' ἐκύτταζε τὴν θ' ἄλδ' αὐτοῦ
καὶ πεταλίδες μάζευε,
καὶ μήτε πατριωτισμὸν τὸν ἔδερε μανία
γὰρ τῆς πατρίδος τῶν Ρωμηῶν καὶ γὰρ τὰ Παρλαμέντα,
δὴ τότε κάποιος ἄγνωστος ἀπὸ τὴν Ρουμανία
τὸν σίμωσε σιγὰ σιγὰ καὶ τοῦκανε κουβέντα.

Εἶδες, τοῦ λέει, ξύλινε τοῦ γένους πατριώτη,
δ' ποῦ δὲν δίνουν καὶ σ' ἐμᾶς στὴ Θεσσαλία στρέμματα;
εἶδες τί περιποίησι μᾶς ἔκαναν οἱ πρῶτοι
σὺν νῆμαστε ξενόγλωσσοι κι' ἄλλης πατρίδος θρόνους;

Εἶδες τί πάθαμε κι' ἐμεῖς
μὲ πατριώταις λαύρους,
καὶ τώρα σὺν ἐπιδρομαῖς
μᾶς θεωροῦν τοὺς μαύρους;

Εἶδες καὶ σὺ πῶς μᾶς κυττοῦν
στὸ πάτριο τὸ χῶμα;
εἶδες καὶ σὺ πῶς μᾶς πετοῦν
μὲ τὴν ψυχὴ σὶ σιόματα;

Τοὺς εἶδες τοὺς πολιτικούς,
τοὺς εἶδες τοὺς ἀρίστους,
δ' ποῦ νομίζουν φορτικούς
κι' ἐμᾶς τοὺς ἐξορίστους;

Τοὺς εἶδες τοὺς πολιτικούς, τὰ στοργικὰ κεφάλια,
ποῦ δὲν ἀκοῦν ὁμογενῶν φωναῖς καὶ παρακάλια;
τοὺς εἶδες τοὺς πολιτικούς, τοὺς εἶδες τοὺς ἐν τέλει,
δ' ποῦ δὲν θέλουν καὶ σ' ἐμᾶς νὰ δώσουν καρβέλι;

Τοὺς εἶδες πῶς μᾶς βλέπουνε στὰ μάτια περιλύτως,
μὰ δὲν μᾶς δίνουν στρέμμα γῆς
γὰρ δὲν εἴμασ' ἐκλογεῖς
καὶ τρέμουν μήπως πατηθῇ κανεὶς θεσμός καὶ τύπος;

Δὲν εἶδες πάλι πῶς φρουροῦν
τὸ Σύνταγμα τὸ λατρετὸ,
καὶ λένε σύμφωνα μ' αὐτὸ
πῶς γαίης δὲν παραχωροῦν;

Σὲ τούτους πάλι τοὺς καιροὺς,
βρὲ Φασουλῆ καὶ μένε,
τοὺς τοῦ Συντάγματος φρουροὺς
δὲν ἄκουσες νὰ λένε
πῶς παραχώρησι γαιῶν δὲν γίνεται μὲ τοῦτο
πρὸς ἕνα κι' ἄλλον ἀνυψῇ,
ἄλλοιως ποῦ λὲς μονοουχί
τὸ Σύνταγμα περνοῦτο;

Δὲν κύτταξες, βρὲ Φασουλῆ, τὸ Σύνταγμα ποῦ γράφει
νὰ μὲν ἡ γῆ γὰρ τοὺς Ρωμηοὺς ἀδέσποτο χωράφι,
κι' ὅποιος εὐκόλως εἰμπορεῖ
δικό του νὰ τὸ κάνη
μεγαλοσταύρους νὰ φορῇ
καὶ νικητοῦ στεφάνι;

Τοὺς εἶδες τοὺς πολιτικούς,
τοὺς ὄντως Συνταγματικούς;

Ὅποση πρὸς τὸ Σύνταγμα θερμὴ φιλοστοργία...
δὲν θέλουν τοῦ γοήτρου τὸν μὴ ἐλαχίστην μείωσιν,
μὴ ἐπιτρέπεται μ' αὐτὸ σὺν κράτος γεωργία
καὶ γῆ πρὸς καλλιέργειαν καὶ γῆ πρὸς ἀγορεύσιν.

Τὴν γῆν αὐτὴν ἂς μὴ πατοῦν
κι' ἂς παύσουν γαίης νὰ ζητοῦν
ὅσοι δὲν ἐνεγράφησαν σ' τοῦ Δήμου τὰ μητρώα
καὶ σ' τῶν θεσμῶν τοὺς δράκοντας δὲν ἔστησαν ἥρῳα.

Δὲν εἶναι γὰρ τὰ μοῦτρα μας ἡ γῆ τῶν Παρθενῶν,
ὅποιος καλεῖτ' ἐξορίστος ἐδῶ τὰ κακαρόνει,
κι' ἡ γῆ κατὰ τὸ Σύνταγμα παραχωρεῖται μόνον
στοὺς ἔχοντας χαμοθετὸ καὶ μπάριμπά σ' τὴν Κορώνη.

Ἄς πᾶν ἄλλοι νὰ βροῦν δουλειὰς
τὰ ξένα τὰ κοθώνια,
κι' ἂς πᾶν νὰ ξύνουνε κοιλάς
ὅσοι δὲν ἔμνησαν ἐλπίδας,
δὲν ἔμνησαν κορδόνια.

Κι' ἀπὸ τὴν γῆ τῆς μάννας των ἐξορίστοι νὰ φύγουν
ἐκεῖν' οἱ φιλοπάτριδες, ποῦ γὰρ τὴν γῆ μᾶς πνίγουν,
ποῦ καταλόγους δημοτῶν
ποτὲ δὲν ἀνεδίφρησαν,
κι' οὔτε σὲ κάλλεις βουλευτῶν
γὰρ πεθαμμένους ψήφισαν.

Εἶπε κι' ἐκάθισε κοντὰ
στὸν βλακο-Φασουλῆ,
κι' αὐτὸς σ' ἐκεῖνον ἀπαντῶν
μὲ τόνον ἀφελῆ.

Βρὲ καλῶς σ' τὸν πατριώτη, βρὲ καλῶς σ' τοὺς ἐξορίστους,
ποῦ μᾶς ἤλθαν ἐδῶ πέρα
στὴν φιλόστοργον μητέρα,
νὰ περάσουν τῆς ζωῆς των τὰς ἡμέρας ἐγκαρσίους.

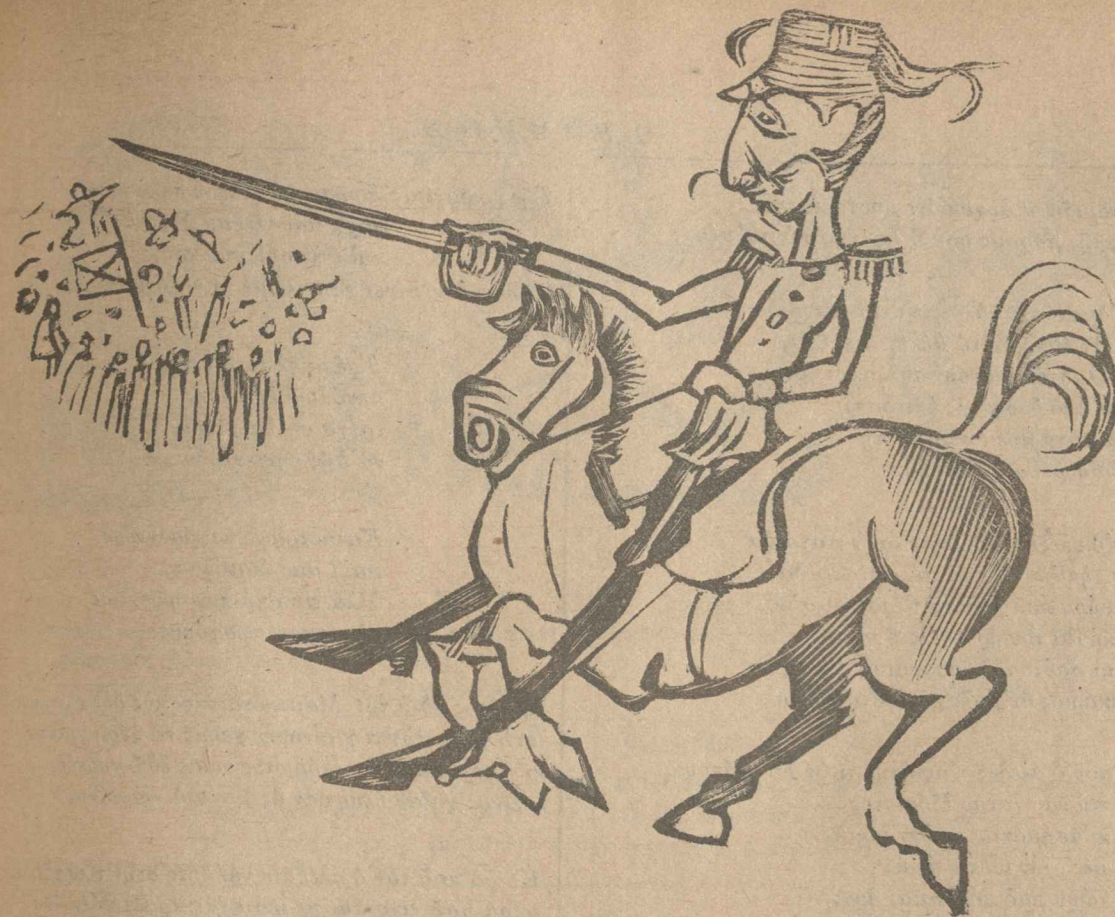
Βρὲ καλῶς σ' τὸν μουσαφίρη,
ποῦ λ' ἔδω νὰ δῇ χαῖρι
καὶ νὰ πάρη στρέμματα
καὶ νὰ τρώῃ ψέμματα.

Δὲν μοῦ λὲς σ' τὸ Βουκουρέστι
κάνει, πατριώτη, ζέστη;
Ἐδῶ πέρα, μουσαφίρη,
καίει δυνατὸ λιπύρι.

Ἐνας Φοῖβος ἀδηφάγος
τὰς ἐπιδερμίδας τρώγει,
κι' ἐρωτᾷ τὸ σκυλόλογι:
πῶς ἀκρίβηεν κι' ὁ πάγος;

Δὲν μοῦ λὲς κι' ὁ Λαχθάρης,
ποῦναι τώρα πρῶτος Ἀρης
καὶ σ' Ἀνατολὴ καὶ Δύσι,
θᾶλθη νὰ μᾶς βομβαρδίσῃ;

Εἶδες καὶ τὸ Παρλαμέντο,
ποῦκανε τὸ φαλιμέντο;

**Ὁ Προθυπουργὸς πιδῶν
κατὰ τῶν Κλωναριδῶν.**

Πέρασες ἀπ' τὸ Παλάι;
γνώρισες καὶ τὸν Κορφαῖτη,
καὶ τὸν Μῆτσο καὶ τοὺς ἄλλους,
ἄνδρες σιδηροκεφάλους;

Εἶδες τόσους ζηλευτοὺς,
κάθε τῆς Βουλῆς ἱσποπᾶνη;
ἐχαιρέτησες αὐτοὺς
τοὺς Μινιστροὺς μας τοὺς πάννυ,
τοὺς δὲ Κορωναῖς νὰ τὰ ποῦν σ' τὴν Ἀμπατοσία
ἐκεῖν' οἱ πρῶτοι συμμάχους νὰ μᾶς δώσουνε κλωτσιὰ
κι' ἔλθουν καὶ σεις πετιῶντες ἄρον ἄρον σ' τὴν Γραιτσία;

Εἶδες ἔναν κι' ἄλλον Δόγη
καὶ τὸν κάθε σκυλοπνίκτη
καὶ τὸν κάθε φορομπήκτη,
ποῦ κεντᾷ τὸ σκυλόλογι,
καὶ τὸ κάνει μὲς σ' τὴν λαύρα σὺν τρελλῶ νὰ πηλαλῇ
ἐπὶ πλάταις καὶ σὲ δρόμους, καὶ γὰρ πάγους νὰ μιλῇ;

Ποῦ σπυροῦν τοῦ πάγου κατεφλόγιες τὰ στήθη
κι' ἡλεκτρίσθησαν τὰ πλήθη,
καὶ Κωνσταντῆς ρητορεύει, Κλωναριδῆς τε καὶ Φίξ,
κι' ἐρωτᾷ τὸ γύρω πλήθος
πῶς ἀκρίβηεν κι' ὁ ζῦθος,
ἐλθὲν οἱ φόροι πάλι, καθὼς λέγουν, ἐντὲ φίξ.

Τί τὴν θέλεις τὴν δουλειὰ
στοὺς Ρωμηοὺς τοὺς μερακλήδες;
κάτσε σ' τὴν ἀκρογιάλιὰ
νὰ μαζέψης πεταλίδες.

Γιὰτὶ θέλεις γεωργὸς
σῶναι καὶ καλὰ νὰ γίνης;
προσιμότερον ἀργὸς
στὸ Ρωμαῖκο νὰ μείνης.

Φθάνει ψῆφο νάχης μόνο
καὶ προστάτας τοὺς ἐν τέλει,
κι' ἐν τιμῇ σὲ βεβαιώνω
πῶς γὰρ πάντα τὸ καρβέλι
δίχως κόπο θὰ τὸ τρώς
στὰς ἀγκάλας τῆς μητρὸς.

Μέσ' τὴν τόσην ἐμπερίαν
τί τὴν θέλεις τὴν δουλειὰ
κι' ἄδικα καὶ σὺ νὰ ρέβης;
κάτσε σ' τὴν ἀκρογιάλιὰ
μὲ καλάμι νὰ φαρμάγης.

Κι' εἴαν ἀπὸ οὗς καθένος προσπαθῇ ψῆφο νάχῃ,
δὲν θὰ μᾶς παρακαλῇτε
κι' οὔτε θὰ μᾶς ἐνοχλῇτε
μὲ γαιῶν παραχωρήσεις, θὰ τῆς πένετε μονάχοι.

Ὅταν γίνης κοιμιστὸς, τότε γαίης εὐτελῶς
δὲν θὰ τρώγῃς νὰ ζητῇς,
θὰ πηγαίνῃς ἀφελῶς
καὶ θὰ τῆς καταπατῇς.

Καιρὸ ποῦ τὸν διαλέξατε νὰ ληθῇτε μὲς σ' τὴν μάννα
τώρα ποῦ κάνατε Σιγάτους
καὶ βάλετε φόρους δυνατοὺς
Βουλῇ γλωσσικοπάνα.

Τώρα ποῦ γράμματα πολλὰ
συνφρόνουνται καὶ τρέπῃ,
κι' ἀνάβουν δὲν τὰ μαλά
μὲ Μάνλιχο τουφέκια.

Τώρα ποῦ λὲν πῶς θὰ κλεισθοῦν μεγάλα καταστήματα,
τώρα ποῦ πέντε βουλευτῆται θὰ πᾶν σ' τὴν Ἑγγλιτέρα,

και νέων Αστυνομικών θ' αρχίσουνε συστήματα,
κι' ορθώνονται τῆς πόρεται σου θ' ἀφίνης νύκτα μέρα.

Καιρὸ ποῦ τὸν διαλέξατε νάλθητε στήν πατρίδα
κι' ἀπὸ τὴν γῆν τὴν ἐθνικὴν νὰ θέλετε μερίδα,
τώρα ποῦ στήν Ὀμόνοια κάνουν συλλαλητήριο,
κι' ἀπὸ δρό τρεῖς ἐπιτροπὴ
πάει τὰ πρέποντα νὰ πῇ
σὶδ φοροβουλευτήριο.

Καιρὸ ποῦ τὸν διαλέξατε νάλθητε στήν πατρίδα
κι' ἀπὸ τὴν γῆν τὴν ἐθνικὴν νὰ θέλετε μερίδα,
τώρα ποῦ φόρους βλασημοῦν
κι' ὅλα τριγύρω μας βρωμοῦν
καθὼς ἐκεῖνα τὰ πασιὰ τοῦ ξακουστοῦ Σικάγου,
καὶ λέγεσαι μακάριος ἂν βρῆς κομμάτι πάγου.

Γιὰ δὲς καιρὸ ποῦ διάλεξες ν' ἀφήσης τοὺς Ρουμάνους,
καὶ νὰ πλανᾷς ἐξόριστος
κι' ἀσήμαντος κι' ἀγνώριστος
μέσ' σὶς Ἰοστεφάνους,
τώρα ποῦ πάνδημος δρογὴ
παγώνει καὶ νεκρῶν ὅσῃ,
τώρα ποῦ χάσκουν Ὑπουργοὶ
κι' ἔχουν τὰ μάτια τοὺς κλειστά.

Καιρὸ ποῦ διάλεξες νάλθητε στήν μάννα τῶν ρητόρων
τώρα ποῦ μαίνεται λαὸς κατὰ παντοίων φόρων,
λαὸς ποῦ πίνει τὰ νερά τοῦ κάθε νεροχύτου,
καὶ δὲς του Μαραθώνειον καὶ πάρε τὴν ψυχὴ του.

Καὶ σὲς σὲ τούτῃ τὴν γωνιά
τί διάβολο γυρεύετε;
μὲ τῶν γαιῶν τὴν ζητιανιά
παραπολὺ μᾶς ρέβετε.

Καιρὸ ποῦ τὸν διαλέξατε γαίης νὰ μᾶς ζητήσετε,
καιρὸ ποῦ τὸν διαλέξατε, καὶ μένοι, νὰ πατήσετε
τὰ φλογισμένα χόματα τῆς γῆς τῆς μακαρίας,
μὰ καθ' ἐξορισμένους
νᾶν εὐχαριστημένους,
ἂν δὲν τοῦ ποῦνε : πλήρωσε καὶ φόρον ἐξορίας.

Τῆς γεωργίας ἄφησε... σὸν τί θὰ καταλάβης
ἂν τῶν γαιῶν τῶν ἐθνικῶν τὰ σπλάγγνα κατασκάβης;
" Ἀς πᾶν τὰ παληοχώρα καὶ ὅλα μας τὰ παληάμπελα,
καὶ πιάσε τὸν Χρηστόπουλο, καὶ πιάσε τὸν Καράμπελα,
τοὺς δρό ληστὰς τοὺς τρομεροὺς,
τοὺς ἐπικηρυγμένους,
ὅπου σὲ τούτους τοὺς καιροὺς
θραύουν δεσμὰ τοῦ γένους.

" Ἀν τοῦτον τὸν Καράμπελα καὶ τοῦτον τὸν Χρηστόπουλο
δὲν πιάσης πρὶν ἀγαπητὲ,
μὴν γίνης γεωργὸς ποτὲ,
γιατὶ τὸν κάθε γεωργὸ τὸν σφάζουν σὸν κοτόπουλο.

Τῆς γεωργίας ἄφησε, τὸν βίον τῆς σκαπάνης,
μὴ θέλῃς μὲ τὰ λίπη σου τὰς γαίης νὰ λιπάνῃς.
Τῆς γεωργίας ἄφησε, τέτοια δουλειὰ νὰ λείπῃ...
θεώρεῖ σὶδ Ρωμαῖκο πολύτιμα τὰ λίπη.

Τῆς γεωργίας ἄφησε καὶ ζωσσο σακαράκα
τώρα ποῦ γίνεται Στρατὸς
καὶ θὰ νομίζεται κουτὸς
ὅποιος δὲν πίνει ντοργιλέ μὲ τὰ γαλόγια πλάκα.

Τρέχα σὲ Βουλευτήρια
μεγάλων ἐννοιῶν,
τρέχα συλλαλητήρια
νὰ δῇς συντεχνιῶν.

Κατάστραψε καὶ βρόντησε
μαζί μας διατόρως,
ἀλλὰ πρὸ πάντων φρόντισε
νὰ γίνῃς ψηφοφόρος.

" Ὅποιος ἐδῶ τὸν Μαμμωνᾶ σκυφτὸς δὲν τὸν λατρεῖ
σὶτὴ χάρι τὸν πηγαίνουνε χωρὶς νὰ ξέρῃ γνῶντα,
κι' ὅποιος κουτὸς ἐξόριστος γαίης ἐδῶ γυρεύει
ἐκεῖνος γαίαν ἐλαφρὰν ὥς ἔχη μὴ γὰ πάντα.

Καιρὸ ποῦ τὸν διαλέξατε νάλθητε στήν ἱστορίαν
τώρα ποῦ γίνονται τὰ τραμ ἡλεκτρικὰ κι' ἐκεῖνα,
κι' ἐκόλλησε στήν σύμβασι καθέννας σὸν τομποῦρι
καὶ θέλει νὰ περνᾷ τὸ τραμ κι' ἐμπρὸς ἀπὸ τὸ σπῆν τοῦ
κι' ἐγὼ τὸ Λασκαράτειον ἀναπολῶ Ληξούρι,
ὅπου καθέννας ἤθελε τὸν μῶλο μπρὸς σὶτὴ μύτη του.

Νὰ πάψῃς γαίης νὰ ζητῇς... γαῖα πυρὶ μυχθῆται,
κι' ὅπου κι' ἂν εἶσαι φώναζε γὰ τὸ Κουβέρο ζήτη.

Τοιαῦτα σὶδ ἐξόριστον ὁ ρέκτης τοῦ καλοῦ
περιφραδῶς ὠμίλησε,
κι' ἔπειτα τὸν ἐφίλησε,
καὶ ἔαπλωθήκανε κι' οἱ δρό σὶτὴν ἄμμο τοῦ γαίῳ.

Καὶ καμπόσαις ποικιλίαις,
μ' ἄλλους λόγους ἀγγελίας.

Φραγκίσκος Κανελλόπουλος, ἐμποροβράτης πρώτης,
σὲ τοῦτον ῥάβεται καθὲς τῆς μόδας θιασώτης.
Τὴν ζέση τοῦ καλοκαιριοῦ κι' ἐγὼ καλὴ τὴν βροχὰ
μονάχα γιὰτὶ κόβετε κοστούμια σὶδ Φραγκίσκο.
Μαγεύει τοὺς πελάτας του καὶ λεβεντὰ τοὺς δίνει
καὶ πορὶν ὀλίγο πορὶν πολὺ τὸν κάνει φιγουρίνι.
Διὰ πρὸς τοῦτον σπεύσατε μὲ πλήρες τὸ δισάκιον...
δὲς Σταδίου, κάτωθεν εἰς τὸ γινώσκον Ἀρσάκειον.

Τακώβου τοῦ Ἀραγάση, Ἀνκιάρχου προσφιλοῦς
εἰς τοῦ Πειραιῶς τὴν πόλιν καὶ παιδείας δαμιλῶς,
ὁ μικρὸς ὁ Θανασάκης μὲ τὰ σπᾶνά του δῶρα
πῆρε καὶ τὰ δρό βραβεῖα τοῦ Πολυτεχνείου τῶρα,
κι' ἐκηρύχθη παμψηφεί τῆς μηχανικῆς ἐφετέρῃ,
κι' ὁ Ρωμῆος ἐπικροτῶν τοὺς γεννητόρας συγχάρει.

Διὰ πᾶσαν ἐργασίαν ὁ Ρωμῆος θὰ σᾶς συστήσῃ
τὸ λαμπρὸν Τυπογραφεῖον Ἐδικοταίου τοῦ Ἀρσάκειον.
Κι' ὁ Ρωμῆος ἐκεῖ πρὸ χρόνων βγάξει φύλλο δημοτικόν
σὶτὴν ὁδὸν τοῦ Πραξιτέλους, αὐτῶν ἀριθμὸς ὀκτώ.